

Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Αριθ.Πρωτ. Ερωτήσεων....6429.....
Ημερομ. Καταθέσεως...12-5-2020.....

**ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ**

11 Μαΐου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς :

- α) Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κ. Γιάννη Βρούτση, και**
- β) Υγείας, κ. Βασίλη Κικίλια**

Θέμα: «Έμπρακτη αναγνώριση από την πολιτεία του έργου του νοσηλευτικού προσωπικού των νοσοκομείων της Χώρας ».

Φέτος που η ανθρωπότητα βιώνει την πανδημία του covid 19, δυστυχώς, το νοσηλευτικό προσωπικό, οι υγειονομικοί και γενικότερα η επιστημονική κοινότητα βρέθηκαν μπροστά σε αχαρτογράφητα νερά και κλήθηκαν να υπερασπιστούν την ανθρώπινη ζωή, βάζοντας σε καθημερινό κίνδυνο την δική τους, αφού ο ιός είναι άγνωστος όπως και η έως τώρα ενδεδειγμένη θεραπεία.

Οι νοσηλεύτριες, οι οποίες σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ αποτελούν το 75% του νοσηλευτικού προσωπικού, κλήθηκαν να εφαρμόσουν όποιες γνώσεις διαθέτουν για να καταφέρνουν καθημερινά τη διάσωση ανθρώπινων ζωών κάτω από συνθήκες υποτιμημένης και κακοπληρωμένης εργασίας, υποστέλεχωσης των δημόσιων υπηρεσιών υγείας (το ποσοστό

κάλυψης των οργανικών θέσεων, σήμερα, φθάνει περίπου το 60%) και εντατικοποίησης της εργασίας τους.

Πολλές έρευνες αναδεικνύουν την σημασία του περιβάλλοντος και των συνθηκών εργασίας

στην ποιότητα του παρεχόμενου νοσηλευτικού έργου όπως και την υγεία και την ευημερία του νοσηλευτικού προσωπικού.

Το νοσηλευτικό προσωπικό στο σύνολό του σχεδόν, έχει την αντίληψη ότι υποχρεώνεται συχνά να λειτουργήσει τα νοσηλευτικά τμήματα χωρίς το απαραίτητο ανθρώπινο δυναμικό, πόρους, υλικά, καθώς επίσης στην ίδια υψηλή συχνότητα εκτιμά ότι δεν υπάρχει ο αναγκαίος αριθμός προκειμένου να καλυφθούν οι νοσηλευτικές ανάγκες των ασθενών. Η κατάσταση αυτή έχει σοβαρές επιπτώσεις τόσο στους ασθενείς όσο και στο προσωπικό.

Ως προς τις επιπτώσεις στους ασθενείς, το 60,2% αποδέχεται ότι υπό τις παρούσες συνθήκες αρκετές φορές νοσηλευτές υποχρεώνονται να κάνουν επιλογές αντίθετες με την επαγγελματική κρίση τους και σε ακόμη πιο υψηλή συχνότητα αποδέχονται ότι αυτό συμβαίνει λόγω της σημαντικής υποστελέχωσης .

Επιπλέον, κατά την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας σχεδόν στο σύνολό τους, θεωρούν ότι λόγω των διαφόρων ελλείψεων σε προσωπικό και εξοπλισμό ξεπερνούν καθημερινά τις ανθρώπινες αντοχές τους, εφόσον εξαιτίας των ωραρίων εργασίας δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις κοινωνικές τους υποχρεώσεις, καθώς επίσης και λόγω της κόπωσης από την εργασία δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε στις απαιτήσεις και στις ανάγκες των ασθενών κάθε φορά. Επιπλέον γεννά διλήμματα το stress κατά την άσκηση της νοσηλευτικής δραστηριότητας, εξαιτίας του οποίου διαταράσσεται η διεπαγγελματική συνεργασία και υποβαθμίζεται σε μεγάλο βαθμό η ποιότητα του παρεχόμενου έργου, ενώ έχει δυσάρεστες επιπτώσεις στην υγεία των ασθενών και των εργαζομένων ενώ διαρκώς αναδεικνύεται προβληματική και ανεπαρκής η ποσοτική και ποιοτική σύνθεση του νοσηλευτικού.

Ως προς την ποσοτική σύνθεση λόγω της υποστελέχωσης μεγάλος αριθμός ασθενών αντιστοιχεί σε ένα μέλος σε κάθε βάρδια, με μεγαλύτερη αντιστοιχία

στις απογευματινές και νυκτερινές βάρδιες. Το γεγονός ότι η αντιστοιχία αφορά στο σύνολο των κατηγοριών του προσωπικού χωρίς να γίνει διαχωρισμός σε νοσηλευτές και βοηθούς νοσηλευτών καθιστά τις αναλογίες ασθενών προς έναν νοσηλευτή δυσμενέστερες.

Λόγω της ελλιπούς στελέχωσης οι νοσηλευτές έχουν πολλές νυκτερινές βάρδιες και σε πολύ μεγάλη συχνότητα δεν λαμβάνουν κάθε εβδομάδα τις ημέρες ανάπαυσης που δικαιούνται.

Παρά το γεγονός ότι η εργασία με βάρδιες δεν προκαλεί άμεσα κάποια ασθένεια, έχει αποδειχθεί ότι τα άτομα που κάνουν πολλά νυκτερινά ωράρια εμφανίζουν σε μεγάλη συχνότητα διαταραχές ύπνου, αισθάνονται συχνότερα καταπονημένα και έχουν σαν αποτέλεσμα επιπτώσεις που αφορούν την προσωπική τους υγεία αλλά και την ποιότητα του έργου που παρέχουν .

Το ποσοστό των νοσηλευτών (92,1%) που έχει την αντίληψη ότι στον χώρο εργασίας του δεν υπάρχει ο αναγκαίος αριθμός προσωπικού προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες των ασθενών, είναι πολύ υψηλό σε σύγκριση με αντίστοιχες έρευνες του εξωτερικού, όπου την αντίληψη αυτή συμμερίζεται μόνο το 28 – 30 % του νοσηλευτικού προσωπικού, εύρημα που αναδεικνύει το μέγεθος του προβλήματος στα Ελληνικά Νοσοκομεία και τον υψηλό φόρτο εργασίας των Ελλήνων νοσηλευτών.

Εκ παραλλήλου το περιβάλλον εργασίας είναι αυτό που ασκεί την κρισιμότερη επιρροή στη δυνατότητα των νοσηλευτών να παρέχουν ποιοτική περίθαλψη.

Παρά τα πλείστα και διαχρονικά προβλήματα στον εργασιακό τους χώρο - αποδεδειγμένα πολλές φορές ύστερα από ειδικές και εμπειριστατωμένες έρευνες - το νοσηλευτικό προσωπικό ήταν και είναι πάντα εκεί να φροντίζει αγόγγυστα, να νοσηλεύει τον άνθρωπο, με την ταυτόχρονη φροντίδα των παιδιών του , της οικογένειάς του, των γονεών του μέσα από ένα απαιτητικό, κυκλικό, συνεχές ωράριο (πρωί, απόγευμα, νύχτα, Κυριακές, γιορτές, Πρωτοχρονιά, Πάσχα).

Επιτακτική λοιπόν, θεωρείται η ανάγκη άμεσης λήψης ουσιαστικών μέτρων πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς πρόληψης όλου αυτού του συσσωρευμένου επί σειρά ετών και ανεπίλυτων προβλημάτων εργασιακού στρες, κάτω από τις προαναφερόμενες συνθήκες εργασίας του νοσηλευτικού προσωπικού της Χώρας - ειδικά κατά την περίοδο της πανδημίας που διανύουμε

- με την πολιτεία να καλείται να διαδραματίσει πρωταρχικό ρόλο, με την προώθηση κατ' αρχάς της ενδεικνυόμενης κουλτούρας στην υγιεινή και ασφάλεια όσο και με την εφαρμογή ανάλογων νομοθετικών ρυθμίσεων, την κατάλληλη στελέχωση των φορέων Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας, ώστε να επιτευχθούν, έγκυρα και έγκαιρα, η άμεση και η έμμεση εκτίμηση των στρεσογόνων παραγόντων κινδύνου της εργασίας των νοσηλευτών και κυρίως με αποτελεσματικές παρεμβάσεις σε οργανωτικό-διοικητικό-μισθολογικό επίπεδο - ούτως ειπείν με την ουσιαστική ένταξή τους στα Β.Α.Ε., για πιο γρήγορη συνταξιοδότηση, μικρότερα ωράρια, μεγαλύτερες άδειες, ένταξη σε διαφορετικά μισθολογικά κλιμάκια, έχοντας ταυτόχρονα και ως στόχο την επαρκή στελέχωση των κενών οργανικών θέσεων με μόνιμο προσωπικό για την αναβάθμιση των δημοσίων υπηρεσιών υγείας.

Για να αισθανθούν ότι αναγνωρίζεται στην πραγματικότητα η προσφορά τους, κρίνεται απολύτως αναγκαία η προάσπιση των νοσηλευτών απέναντι στο εργασιακό στρες (εξαιτίας των εξαντλητικών ωραρίων, των ειδικών απαιτήσεων, της πενιχρής μισθολογικής αμοιβής κλπ) και η αρωγή στη διαχείριση του, μέτρα τα οποία αναμένεται να οδηγήσουν σε επιδιωκόμενα οφέλη τόσο για την καλύτερη υγεία, ευεξία και ευημερία των νοσηλευτών όσο και για την διασφάλιση ποιοτικής ολιστικής νοσηλευτικής φροντίδας των ασθενών.

Επιπλέον, ιδιαίτερη μνεία επιβάλλεται εδώ να κάνουμε στο νοσηλευτικό προσωπικό του ιδιωτικού τομέα υγείας- πρόνοιας, εργαζόμενο ως έρμαιο της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, τη στιγμή που όλη η προσοχή βρίσκεται στην ικανότητα των δημοσίων υπηρεσιών να ανταποκριθούν στις ανάγκες της πανδημίας.

Χωρίς ενημέρωση, χωρίς τις απαραίτητες δομές για την προστασία της υγείας και με ελλιπή στελέχωση, χωρίς επεκτασιμότητα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, άρα και χωρίς όλες αυτές τις εργαζόμενες, αυτούς τους εργαζόμενους, η κοινωνία δεν μπορεί να επιβιώσει.

Η εκτίμηση στην πράξη της αξίας της εργασίας τους και η αποτυπωσή της στις αμοιβές τους και στις συνθήκες εργασίας τους από την πολιτεία θα σταθούν ικανά στην ανάδειξη της αξίας της εφαρμογής στην καθημερινή νοσηλευτική πρακτική των επιστημονικών δεδομένων.

Και έτσι μόνον θα έπρεπε και πρέπει να συμβαίνει, ώστε όλοι/όλες οι ασθενείς να λαμβάνουν εκείνη την ποιοτική, ολιστική νοσηλευτική φροντίδα που απαιτείται.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Ποιά μέτρα προτίθενται να λάβουν για τη μισθολογική αναβάθμιση του νοσηλευτικού προσωπικού της χώρας, που στάθηκε με αυταπάρνηση και αυτοθυσία στο ύψος των περιστάσεων κατά την περίοδο της πανδημίας του covid19;
2. Θα επιδιώξουν τη γενικότερη και διαχρονική αναβάθμιση των συνθηκών εργασίας του νοσηλευτικού προσωπικού σε όλα τα Νοσοκομεία της Χώρας;
3. Με ποιούς τρόπους θα εκδηλώσουν και θα αποδείξουν την αναγνώριση και την εκτίμηση του καθόλα πολύτιμου και αναντικατάστατου έργου τους;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Αγγελική Αδαμοπούλου
Βουλευτής Α΄ Αθηνών, Μέ25